

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobkyně: N. T. Q.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti **žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2009, č. j. CPR-8805-2/ČJ-2009-9CPR-V234, o rozhodnutí o správním vyhoštění, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2010, č. j. 10 Ca 273/2009 - 49, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2009, č. j. CPR-8805-2/ČJ-2009-9CPR-V234. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Policie České republiky, oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, inspektorátu cizinecké policie Chomutov ze dne 2. 5. 2009, č. j. CPUL-1996-24/ČJ-2009-044061-KOVA, jímž bylo stěžovatelce podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění, uloženo správní vyhoštění.

Stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti žádá o přiznání odkladného účinku rozsudku městského soudu. Svůj návrh odůvodňuje tvrzením, že výkonem správního rozhodnutí bude zcela zásadně zasaženo do jejího soukromého a rodinného života, přičemž nenahraditelnou újmu je třeba spatřovat především v obrovských a likvidačních nákladech, které její rodina vynaložila na její vycestování a pobyt na území České republiky. Dále se stěžovatelka odvolává na skutkové

okolnosti případu a současně upozorňuje na výsledek soudního rozhodování v obdobné věci.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku jako ne zcela dostatečně odůvodněný a usnesením ze dne 21. 6. 2011 stěžovatelku vyzval, aby svůj návrh doplnila, a to zejména specifikací, jakým způsobem by se výkon rozhodnutí městského soudu mohl promítnout v jejích poměrech jako nenahraditelná újma spočívající v zásahu do jejího soukromého a rodinného života. K tomu doplnil, že tvrzené skutečnosti je třeba doložit důkazy, případně jinak prokázat hodnověrnost a pravděpodobnost poskytnutých tvrzení. Stěžovatelka v reakci na tuto výzvu zaslala zdejšímu soudu podání, v němž uvádí, že si během pobytu na území vytvořila relativně pevné pracovní a sociální zázemí a výkonem rozhodnutí o správním vyhoštění by ztratila reálnou možnost zajišťovat svoje příjmy tak, jako doposud, přičemž toto své tvrzení dokládá daňovými přiznáními za rok 2010. Zásah do rodinného života je pak třeba spatřovat v ovlivnění ekonomické situace nejen stěžovatelky, ale také jejích přímých příbuzných, od kterých získala prostředky k pobytu na území České republiky a kteří se tak dostali do pozice dlužníků. V neposlední řadě opakovaně upozornila na zásady legitimního očekávání, jestliže v obdobných skutkových případech bylo rozhodnutí o správním vyhoštění zrušeno a řízení následně zastaveno.

Nejvyšší správní soud po vyhodnocení shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že stěžovatelka ani na výzvu v doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku neosvědčila, že by jí výkonem napadeného rozsudku vznikla nenahraditelná újma. Tento neurčitý právní pojem je třeba vždy vykládat v souvislosti s projednávanou věcí, obecně však lze konstatovat, že se jedná o výjimečný a závažný stav, který v budoucnosti buď nelze odčinit vůbec, případně pouze s vynaložením nepřiměřených prostředků či sil. Takový náhled soudu byl přitom popsán také stěžovatelce ve výzvě k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku.

Výše citovaná tvrzení stěžovatelky však sama o sobě neosvědčují možnost vzniku nenahraditelné újmy. Správní vyhoštění vždy negativně zasáhne jak do sociálních, tak finančních poměrů cizince, avšak jako takové nemůže být bez dalšího považováno za příčinu nenahraditelné újmy. Bez dalších specifických

okolností nelze zhoršení ekonomické situace samo o sobě označit za nenahraditelnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. V projednávané věci však stěžovatelka žádné takové okolnosti netvrdí ani nedokládá, a to ani na výzvu k doplnění jejího návrhu, v níž jí bylo srozumitelně sděleno, jak je pojem „nenahraditelná újma“ vykládán a jakým způsobem ji lze doložit.

Pokud stěžovatelka v návrhu poukazuje na rozhodování soudů v obdobných skutkových případech, pak je nutno konstatovat, že hodnocení správnosti a zákonnosti postupu správních orgánů spadá až do fáze meritorního přezkumu kasační stížností napadeného rozhodnutí a soud se k němu vyjádří až při posuzování věci samé. Odkaz stěžovatelky na výsledek soudního řízení ve skutkově totožném případě proto nemůže založit důvod pro přiznání odkladného účinku, neboť tím by soud předjímal své rozhodnutí v meritu věci.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu neosvědčila ve smyslu § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku rozsudku městského soudu proto nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu